

Veřejný ochránce práv
JUDr. Stanislav Křeček
Údolní 39
602 00 Brno

Vážený pane doktore,

obdrželi jsme Váš dopis č.j. KVOP-16779/2020 ze dne 5. května 2020 kde nás informujete, že jste se v současné chvíli rozhodl do kauzy „**Stavební úpravy hřiště** [REDAKCE]“ nezasahovat a radíte nám, že proti obtěžování hlukem a dalšími imisemi je možné se bránit i podáním soukromoprávní žaloby u soudu dle ustanovení § 1013 občanského zákoníku. Tuto možnost jsme naznačili již v námi zaslaném podnětu. Nám ale šlo především o potvrzení, že územní souhlas byl vydán v rozporu s naším právním řádem. Tak jako jiné námi oslovené subjekty ani vaše instituce nám tuto skutečnost nepotvrdili a pouze konstatujete, že „i pokud by se stavební úřad těchto pochybení dopustil“. Rádi by jsme věděli, proč nám nikdo nechce potvrdit, že byl skutečně ze strany MěÚ nebo jinou osobou porušen zákon.

Domnívali jsme se, že ochránce práv je na základě § 15 oprávněn nahlížet do spisů, případně klást otázky k dané věci a v případě, že zjistí porušení zákona tak dle § 19 může jako opatření k nápravě iniciovat zahájení stíhání pro trestný čin, přešůpek nebo jiný správní delikt. Předpokládali jsme, že ochránce práv má vyšší autoritu než my. Protože nám se při jednání na MěÚ například nikdo nezmínil, že stavba byla realizována v režimu územního souhlasu, pouze nám starosta sdělil, že příslušná dokumentace je na stavebním odboru. Když jsme navštívili stavební odbor, tak nám bylo sděleno, že dokumentace je už v odboru správy majetku, tam nám na náš požadavek o nahlédnutí do dokumentace vedoucí pouze citoval některé údaje z monitoru počítače. Když jsme požadovali odpovědi na dotazy (viz přílohy č. 10 a 11 podnětu), tak nám MěÚ odpověděl mnohdy nekonkrétně, nebo že daná problematika nebyla řešena, aniž by jsme mohli posoudit kdo a jak se na problému podílel, až na náš požadavek o informace nám KHS potvrdila, že hřiště bylo původně využíváno především obyvateli blízkého okolí s možností využití WC ve vlastních bytech, ale skutečnost se od předpokladu, že hřiště bude zase využíváno především obyvateli blízkého okolí, nenaplnila protože není pravda, že účel využití zůstal původní, když v současné době jsou hráči ze vzdálenějšího okolí ke hřišti dopravováni automobily a přijíždějí na kolech, proč asi když se toto dříve nedělo? Není to snad tím, že dříve se na hřišti hrát in-line hokej nedal a nyní v blízkém okolí obdobné hřiště není? Kdo a jak zvážil v rámci institutu „pohody bydlení“ negativa (např. obtěžování, bezpečnostní otázky, veřejný pořádek) a společenské přínosy realizace takového objektu? Rovněž jsme cítili určitou neochotu při vydání dvou dokladů pro váš úřad, ale byli jsme překvapeni, že nám tyto byly nakonec bez problémů vydány.

V současné době zvažujeme možnost při řešení uvedeného problému použití ustanovení § 181 tr. zákoníku, protože dle našeho názoru bylo na základě uvedených nepravdivých informací poškozeno naše právo zúčastnit se stavebního řízení k uvedenému projektu, protože:

- 1) není pravda, že se jedná o stavbu uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bodech 14 a 17 stavebního zákona, protože 4 m vysoká síť s mantinelem není plot, ale zvýšené hrazení hrací plochy a nejedná se o manipulační plochu, ale o hřiště,
- 2) není pravda, že prakticky nová stavba si nevyžadovala souhlas s navrhovaným záměrem, protože dle § 96 odst. 3 bodu d je vzdálenost od našeho pozemku menší než 2 m,
- 3) údaj, že účel využití zůstal původní je zavádějící, neboť způsob využívání hřiště a jeho vybavení doznalo značných změn, což zřejmě vedlo k neobjektivnímu závaznému stanovisku KHS,
- 4) v předložené dokumentaci (KHS) je nepravdivě uvedeno, že stavba je navržena tak, aby nedocházelo k negativním účinkům ve vnějším prostředí a že plocha hřišť je situována ve stávající obytné zástavbě bytovými domy, umístěné ve vzdálenosti cca 10 m od řešených herních ploch,

- 5) starosta města v odpovědi na stížnost zaslanou 2.7.2018 nám sdělil, že navrhuje případné úpravy provozu hřišť řešit až po zkušební době, po ukončení prázdnin tj. v září 2018, tím uvedl obyvatele v milnou naději na řešení problémů, přitom již 21.8.2018 uběhla lhůta pro možnost sjednání nápravy dle stavebního zákona.

Domníváme se, že celý schvalovací proces byl zmanipulován tak, abychom se k projektu nemohli vyjadřovat. Otázkou je, kdo a jak se na zmanipulování podílel?

Z důvodu, že jsme důchodci a nehodláme svůj život dožít v takovém prostředí, a nejenže jsou napjaté vztahy mezi hráči a obyvateli domu č. 1875, ale důsledky hraní na hřišti se negativně promítají i do vztahů mezi obyvateli, budeme ve snaze o nápravu nesmyslně vybudovaného hřiště dále pokračovat. A to ať právní cestou, tak i možností zveřejnění celé kauzy. Obzvláště když mám například zkušenost s vyřizováním stavebního povolení a proběhlé kolaudace na zasklení lodžie u bytu. Přitom naše původní hřiště bylo zcela zbouráno a vystavěno zcela nově. To snad svědčí o aroganci moci. Proto se na Vás obracíme dle zák. č.106/1999 Sb. se žádostí, aby jste nám zaslal následující informace:

- 1) uskutečnilo se ze strany ochránce práv jednání s MěÚ Vsetín ohledně problémů s uvedeným hřištěm,
- 2) v případě, že ano jaké jste získali poznatky,
- 3) proč jste si sami nevyžádali od MěÚ po nás požadovaný uzemní souhlas a závazné stanovisko KHS a zda je MěÚ povinen nám po dohodě termínu ukázat dokumentaci k projektu, tak jak je to při stavebním řízení,
- 4) jak lze řešit s odstupem času nebezpečnost uvedeného hřiště, když se málem potvrdilo, že hřiště je nebezpečné, jak jsme emailem informovali Mgr. Jindřicha Mikuláščíka, protože nedávno se manželka velmi lekla, když hráč se střelou trefil do sítě vedle ní když šla po chodníku, včera překopli přes síť míč a dnes jsem viděl jak během pěti minut dvakrát hráči přestřelili míček přes síť až na silnici, mé auto bylo trefeno těžkým míčkem při výjezdu z nedalekého parkoviště, to v žádném případě nesvědčí o tom, že instalací sítě se zvýšila bezpečnost pro okolí.

S pozdravem stěžovatelé:

Manželé:

Bydliště:

Telefon:

E-mail:

Datum: 12.5.2020

Podpis: